



זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קל"ט ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף קכ"ח ע"א וממשיך עד דף קמ"ה ע"א ◆

טקסט הזוהר

דְּהֵתָם לָא מִתְפָּרְשֵׁן מִנִּיה, מַה־הוּא צְרוּרָא דְצִרְרִין בֵּיה צְדִיקָא, הָדָא הוּא דְכָתִיב וְאַתָּם
הַדְּבָקִים בֵּי, וְלֹא כָתִיב הַדְּבָקִים לֵב, אֶלָּא בֵּי מַמְשׁ.

תַּאנָּא, כַּד נָחִית מִן דִּיקְנָא יְקִירָא עֲלָא, דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִים וְטָמִיר מְכָלָא, מְשַׁחַא
דְּרַבּוֹת קְדִישָׁא, לְדִיקְנָא דְזַעִיר אִפִּין. אֲתַתְּקֵן דִּיקְנָא דִּילִיה, בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין. וּבְשַׁעֲתָא
דְּנִהִיר דִּיקְנָא יְקִירָא דְּעִתִּיקָא דְּעִתִּיקִין, בְּהָא דִּיקְנָא דְזַעִיר אִפִּין, נִגְדִין תְּלִיסַר מִבּוּעִין
דְּמְשַׁחַא עֲלָא, בְּהָא דִּיקְנָא. וּמְשַׁתְּכִחִין בֵּיה, עֲשָׂרִין וְתָרִין תְּקוּנִין. וּמִנִּיה נִגְדִין, עֲשָׂרִין
וְתָרִין אֲתוּוֹן (ס' א דאורייתא) דְּשָׁמָא קְדִישָׁא. (מתחיל מסוף קל"ח ע"ב) (נ' א
ובעלמא דאתי, משום דאתדבקותא דילהון הוא בשמא קדישא בעלמא דין ובעלמא
דאתי יתיר מהכא דהתם לא מתפרשין מההוא צרורא דחיי דצוררין ביה צדיקיא הדא
הוא דכתיב ואתם הדבקים ביי ביי ממש עלייכו כתיב אשריך ישראל מי כמוך עם נושע
ביי וכתיב מי כמוך באלים יי השתא אתכווננו דעתא לאוקורי למלכא ולאוקיר יקרא
דדיקנא קדישא דמלכא, תנא מתתקן דיקנא עלאה דיקנא קדישא בט' תקונין ודא איהו

דיקנא דזעיר אנפין וכד נחית מן דיקנא יקירא עילאה דעתיקא קדישא בהאי דיקנא
דזעיר אנפין נגדין י'ג מבוועין דמשחא עילאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה כ'ב תקונין
ומניה נגדין כ'ב אתוון דש'ק)

וְאִם תֹּאמַר דִּיקְנָא לָא אֲשַׁתְּכַח, וְלֹא אָמַר שְׁלֵמָה אֶלָּא (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) לְחַיִּיו. (וְלֹא
קֹאֲרִי דִיקְנָא) אֶלָּא הָכִי תֵּאֲנָא בְּצִנְיָעוּתָא דְסַפְרָא, כָּל מָה דְאַטְמַר וְגַנְיִז, וְלֹא אֲדַכֵּר וְלֹא
אֲתַגְלִיָּא. הֵהוּא מְלָה הָיִי עֲלָאָה וְיִקְרָא מִכְּלָא, (מִשּׁוּם) וּבְגִין דָּא הוּא סְתִים וְגַנְיִז.
וְדִיקְנָא מִשּׁוּם דְּהוּא שְׂבָחָא וְשְׁלִימוּתָא, וְיִקְרֹתָא מִכָּל פְּרָצוּפָא, גְּנֻזָּה קִרָּא, וְלֹא
אֲתַגְלִיָּא.

וְתֵאֲנָא, הָאִי דִיקְנָא דְאִיהוּ שְׁלִימוּתָא דְפְרָצוּפָא וְשְׁפִירוּתָא דְזִעִיר אֲפִין, נְפִיק מֵאוּדְנוּי,
וְנַחֲתִית וְסָלִיק וְחָפִי, בְּתַקְרֹבָא דְבוֹסְמָא. מֵאִי תַקְרֹבָא דְבוֹסְמָא. כְּמָה דְאֵת אָמַר (שִׁיר
הַשִּׁירִים ה) לְחַיִּיו כְּעֶרְוַת הַבוֹשֶׁם (וְלֹא עֶרְוַת). בְּתַשְׁעָה תְּקוּנִין, אֲתַתְּקִין הָאִי דִיקְנָא
דְזִעִיר אֲנָפִין. בְּשַׁעְרֵי (דְדִיקְנָא) אוֹכְמִי, מִתְתַּקְנָא בְּתַקוּנָא שְׁפִיר. כְּגַבְרָא תַקִּיף שְׁפִיר
לְמַחְזִי. דְכַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה) בָּחוּר כְּאַרְזִים.

תְּקוּנָא קְדָמָא. מִתְתַּקֵּן שְׁעָרָא מְלַעֲיָלָא, וְנְפִיק הֵהוּא נִיצוּצָא (בְּרֵאשִׁית ט' ע"א)
בּוֹצִינָא דְקִרְדִּינוּתָא, וְנְפִיק מִכְּלָלָא דְאִוִּירָא דְכָּא, וּבְטָשׁ בְּתַחוּת שְׁעָרָא דְרִישָׁא, מִתְּחוּת
קוֹצִין דְעַל אוּדְנִין. וְנַחֲתִית מְקַמִּי פִתְחָא דְאוּדְנִין נִימִי עַל נִימִי, עַד רִישָׁא דְפּוּמָא.

תְּקוּנָא תְּנִינָא. נְפִיק שְׁעָרָא, וְסָלִיק מְרִישָׁא דְפּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחֲרָא דְפִתְחָא דְפּוּמָא.
וְנַחֲתִית מִתְּחוּת פּוּמָא, עַד רִישָׁא אַחֲרָא, נִימִין עַל נִימִין, בְּתַקוּנָא שְׁפִירָא.

תְּקוּנָא תְּלִיתָא. מֵאֲמַצְעִיתָא דְתַחוּת חוּטְמָא, מִתְּחוּת תְּרִין נוֹקְבִין, נְפִיק חַד אַרְחָא,
וְשַׁעְרִין זַעֲרִין תַקִּיפִין, מְלִיזִין לְהֵהוּא אַרְחָא, וְשַׁעֲרִין מְלִיזִין מֵהָאִי גִיסָא, וּמֵהָאִי
גִיסָא, סוּחְרָנְיָה דְהֵהוּא אַרְחָא. וְאַרְחָא לָא אֲתַחְזִי לְתַתָּא כָּלֵל, אֶלָּא הֵהוּא אַרְחָא

דלעילא, דנחית עד רישא דשפוטות, ותמן שקיעא ההוא ארחא.

תקונא רביעא. נפיק שערא, ואתתקון, וסליק וחיפי בעלעוי דתקרוכא דבוסמא.

תקונא חמשא. פסיק שערא, ואתחזין תרין תפוחין, מכאן ומכאן, סומקון כהאי ורדא סומקא. ומתלהטן במאתן ושבעין עלמין, דמתלהטין מתמן (ס' א מנהון).

תקונא שתיתא. נפק שערא כחד חוטא בסחרניה דדיקנא, ותליין עד רישא דמעוי, ולא נחית עד טבורא.

תקונא שביעא. דלא תליין שערי על פומא, ופומא אתפניי מכל סטרוי. ויתבין שערי בתקונא סחור סחור ליה.

תקונא תמינא. דנחתין שערי בתחות דיקנא, דמחפין קדלא, דלא אתחזין. כלהו שערי דקיקין, נימין על נימין. מליין מכל סטרוי.

תקונא תשיעא. (מתערבין שערי עם אינון) דמתחפרן (נ' א אתמשכן) שערי כלהו בשקולא מעלייא, (ס' א מלייא) עד (נ' א עם) אינון שערי דתליין. כלהו בשקולא שפיר, כחד גיבר תקיר, מארי נצח קרבין.

בתשעה תקונין אלין, נגדין ונפקין ט' מבויעין דמשח רבות דלעילא. ומההוא משח רבות, נגדין לכל אינון דלתתא. ט' תקונין אלין אשתכחו בדיקנא דא. ובשלימות תקונא דדיקנא דא, אתקרי (בר נש לתתא) גיבר תקיר. דכל מאן דחמי דיקנא קיימא בקיומיה, תלייא ביה גבורה תקיפא. עד כאן תקונא דדיקנא עלאה דזעיר אפין.

אמר רבי שמעון לרבי אלעזר בריה, קום ברי (קדישא), סלסל תקונא דדיקנא (נ' א דמלכא) קדישא, בתקונין אלין.

דָּבַר אֶל אֶהֱרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תִבְרְכוּ וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים קג)
וְחֶסֶד ה' מַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְצִדְקָתוֹ לְבָנֵי בָנִים. כִּמָּה גְדוֹלָה הִירְאָה לִפְנֵי
הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁבְּכָלֵל הִירְאָה עֲנָוָה, וּבְכָלֵל הָעֲנָוָה חֲסִידוֹת. נִמְצָא שְׂכָל מִי שֵׁשׁ בּוֹ
יֵרָאֵת חֲטָא, יִשָּׁנוּ בְּכֶלֶן. וּמִי שֶׁאֵינוֹ יֵרָא שָׁמַיִם, אֵין בּוֹ לֹא עֲנָוָה וְלֹא חֲסִידוֹת.

תרגום עברי אינו זמין במקור

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.